

nytte, at han fortæller, at vor Hesteeksport er langt, langt ubetydeligere end vor Eksport af Kvægprodukter, ja selv end vor Hønsævl; det er dog ikke Eksporten, der absolut udtrykker Hesteavlens Betydning for Landet, der maa vel ogsaa tages Hensyn til de Vanskeligheder, der, som Ministeren ogsaa gjorde gældende, er ved at skaffe gode Hingste. Det ærede Medlem talte om, at Udsigterne for vore Heste vare saa daarlige, at Elektricitetens Indførelse ved Sporvognene f. Eks. havde berøvet os en stor Kundekreds, at Automobileerne rykkede frem, og endelig at der rykkede en Masse fremmede Heste ind paa vort Marked, der ligger aabent, hvorimod vore Nabolande ere beskyttede. Han sagde, at vi blive nødte til at tage Skeen i en anden Haand. Det kan være muligt, men jo værre Kampen for, at Hesten kan bevare sig, er, desto større Understøttelse trænges der til. Det er jo ikke den Dyrekasse, der kan hævde sig selv, der behøver Hjælpen, nej, det er den, der har den haarde Kamp og Vanskeligheden ved at hævde sig, der trænger til Understøttelse. Vi kunne ikke paastaa, at Hesten er et mere overflødig Dyr i vort Landbrug end de andre Husdyr. Vi kræve dens Arbejde og Hjælp hvert Øjeblik, den har altsaa for os en overordentlig stor Betydning, selv om vi ikke kunne faa en stor Masse Penge ind i Landet ved Hesteeksport. Jeg tror, det ærede Medlem er lidt ejendommelig med den Betragtning, at det kun er det, som er kraftigt, der trænger til Præmiering, hvorimod det, som staaer over for en Kamp, som den han skildrede, at Hestene staa over for, trænger ikke til nogen Støtte fra Samfundet.

Landbrugsministeren (Ole Hansen):

Jeg skal allerførst besvare det Spørgsmaal, der blev rettet til mig fra det ærede 2det Medlem for 10de Kreds (Bojsen) angaaende Forstaaelsen af Bestemmelsen i sidste Stykke af § 13. Denne Bestemmelse gaar jo ud paa, at de Hesteavlsforeninger, der modtage Statstilskud, have Forpligtelser — saaledes som her nærmere er udviklet — for 10 Hoppers Vedkommende osv. Men dette kan naturligvis kun forstaaes paa den Maade, at det gælder de Hesteavlsforeninger, der have modtaget Tilskud i Henhold til denne Lov. Vi kunne ikke her i denne Lov vedtage Bestemmelser, som have tilbagevirkende Kraft, og selv om vi kunde det, vilde det være Uret over for de Foreninger, som i sin Tid i saa Fald ikke have kunnet vide, hvilke

Betingelser de gik ind til, den Gang de fik Tilskud. Jeg antager, det ærede Medlem er tilfreds med dette Svar.

Det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, omtalte Ændringsforslagene under Nr. 11 og 12, og det samme Spørgsmaal blev ogsaa berørt ganske kort af det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds (Breinholt), som bad mig om at angive min Stilling til disse Forslag. Det er denne, at jeg ikke miskender de Bestræbelser, som ligge til Grund for disse Forslag, men dog tror, at der opnaas tilstrækkeligt ved Ændringsforslaget under Nr. 16, hvor det jo udtrykkeligt slaas fast, at ved Præmieuddelingen skal der tages overvejende Hensyn til Beskaffenheden af de præmieæskende Dyrs Afkom, og hvor der endvidere tilføjes, at den væsentligste Del af Beløbet skal anvendes til Præmier for godt Afkom. Jeg tror, dette er tilstrækkeligt, og jeg kan, hvad disse Forslag angaa, fuldstændig slutte mig til de Udtalelser, som fremkom derom i Gaar fra den ærede Ordfører.

Jeg har saa endnu nogle Bemærkninger at gøre til det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds, som rejste forskellige Spørgsmaal, der jo for øvrigt allerede til Dels ere besvarede i Dag fra et Par ærede Medlemmers Side. Det ærede Medlem mente, at det efterhaanden vilde komme til at se sort ud for Hesteavlens her i Landet; Elektricitetens Anvendelse til Sporvognskørsel her i Kjøbenhavn gør efter hans Mening Fortræd over for Hesteavlens, ligesom ogsaa den stærkt tiltagende Automobilkørsel. Ja, det er jo muligt, at ogsaa Automobilkørselen vil kunne svække Hesteavlens, men det bliver dog vistnok i mindre Grad, thi selv om man kunde gaa ud fra, at de Heste, som ville blive jagede i Vejgrøfterne ude omkring paa Landet og brække Benene eller omkomme paa anden Maade, som Følge af Automobilkørselen, vilde blive saa mange, at den Efterspørgsel, der derved fremkom, kunde opveje det Tab, som Automobilkørselen ellers vil forvolde Hesteavlens, vil den dog kunne forvolde nogen Skade. Men jeg ser ikke rettere, end at de Vanskeligheder, som kunne synes at rejse sig, netop opfordre til ikke at lægge mindre Vægt paa Hesteavlens. Det forekommer mig, at der netop deri ligger en Opfordring til at gøre sig større Umage, tage kraftigere fat for at udvikle Hesteavlens, saa at den kan blive mere lønnende. Jeg er fuldstændig enig med det ærede Medlem, der først havde Ordet i Dag, om, at